

Vergaderjaar 1991-1992

22 503

Wijziging van de Afvalstoffenwet

Nr. 6

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 8 april 1992

Het verheugt mij dat de leden van de fracties van het CDA en de PvdA konden instemmen met het wetsvoorstel en dat zij bereid zijn mee te werken aan een snelle besluitvorming. Evenals deze leden ben ik van mening dat EEG-richtlijnen binnen de daarvoor in de richtlijnen gestelde termijn geïmplementeerd dienen te worden. De regering stelt dan ook alles in het werk om daarvoor te zorgen. In die zin betreur ik het dan ook dat formele implementatie niet eerder heeft plaatsgevonden. Wel dient daarbij bedacht te worden dat de onderhavige EEG-richtlijnen reeds in 1989 waren geïncorporeerd in de Richtlijn Verbranden 1989, waarin deels zelfs strengere eisen zijn vastgesteld dan in de EEG-richtlijnen. Bovendien is de Richtlijn Verbranden 1989 in zekere mate dwingend, omdat daarmee bij het opstellen van de provinciale afvalstoffenplannen, waaraan de vergunningen worden getoetst, rekening dient te worden gehouden. Tenslotte was deze wijziging van de Afvalstoffenwet niet noodzakelijk geweest, indien, zoals oorspronkelijk de bedoeling was, het hoofdstuk Inrichtingen in de Wet milieubeheer (wetsvoorstel tot uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten, kamerstukken I 1990/91, 21 087, nr. 335) per 1 januari 1992 in werking had kunnen treden.

De leden van de PvdA-fractie vroegen zich af of de overgebleven onderdelen van de Richtlijn Verbranden 1989, die niet onder de EEG-richtlijnen vallen, ook een wettelijke status behoeven. Zij vroegen of een circulaire daarvoor wel het juiste instrument is. Zoals hierboven ook reeds werd weergegeven, hebben de bepalingen van de Richtlijn Verbranden 1989 een zekere bindende werking. Zolang de Richtlijn niet is vervallen, is er dan ook geen behoefte aan een andere regeling, omdat de Richtlijn op die onderdelen zal blijven gelden. Na het vervallen van de Richtlijn in verband met de inwerkingtreding van het hoofdstuk Plannen in de Wet milieubeheer (wetsvoorstel tot uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne met regels inzake plannen en milieukwaliteitseisen; kamerstukken I, 1990/91, 21 163, nr. 334) zou die behoefte er kunnen zijn, indien de overgebleven onderdelen niet reeds op andere wijze geregeld zouden zijn, bijvoorbeeld in het kader van het project Nederlandse Emissie Richtlijnen. Een deel van de andere overge-

bleven onderwerpen, de bodem- en watereisen, is overigens meestal ook in de vergunningvoorschriften opgenomen. Of een circulaire de aange-
wezen weg is, dan wel een andere regeling, zal alsdan moeten worden
overwogen. De kern van de Richtlijn Verbranden 1989, namelijk het
stellen van eisen aan emissies naar de lucht, wordt in ieder geval overge-
nomen in de op te stellen amvb.

ARTIKELEN

Artikel I

Onderdeel B

Het systeem, waarbij de eisen via het bevoegd gezag in de vergunning aan de vergunninghouder worden opgelegd, draagt, in tegenstelling tot de suggestie terzake van de leden van de PvdA, niet bij tot een snellere implementatie van de EEG-richtlijnen. De feitelijke implementatie duurt in dit systeem langer, omdat niet zeker is dat de bepalingen inderdaad in alle vergunningen zijn verwerkt. In het systeem van rechtstreekse eisen aan de inrichtingen is strikte implementatie van de EEG-richtlijnen verzekerd. De regels behoeven immers niet in de vergunningen te worden omgezet, zoals bij een systeem van instructieregels.

De mede op het onderhavige wetsvoorstel te baseren amvb¹ is inderdaad reeds in voorbereiding, zoals de leden van de PvdA-fractie veronderstelden. Het concept-besluit is dezer dagen voorgepubliceerd en wordt onder meer naar de CRMH voor advies gezonden. Het ligt in de bedoeling te bevorderen dat de ontwerp-amvb zo spoedig mogelijk daarna naar de Raad van State om advies wordt gezonden.

Bij het opstellen van de onderhavige wijziging van de Afvalstoffenwet is nauwkeurig nagegaan in hoeverre de verschillende elementen van artikel 38, en volgende, van wetsvoorstel 21 087, ook – tijdelijk – in de Afvalstoffenwet zouden moeten worden opgenomen. Deze voorziening is overigens tijdelijk, omdat het nieuwe artikel vervalt, zodra het hoofdstuk Inrichtingen in werking is getreden. De elementen die niet zijn overgenomen van het corresponderende artikel in wetsvoorstel 21 087, zijn niet noodzakelijk voor de implementatie van de EEG-richtlijnen en voor de omzetting van de Richtlijn Verbranden 1989. Bij het opstellen van de amvb ter uitvoering van het nieuwe artikel 53a is overigens wel rekening gehouden met de in artikel 38, tweede lid, vermelde criteria. Verwacht mag worden dat deze amvb de eerste en de laatste is die op artikel 53a zal worden gebaseerd. Opneming van de criteria in het artikel lijkt daarom niet zinvol.

Onderdeel C

Bij de leden van de CDA-fractie zou sprake kunnen zijn van een misverstand. Artikel 67 van de huidige Afvalstoffenwet regelt de bevoegdheid beroep in te stellen tegen nadere eisen. Voor het openstellen van beroep tegen nadere eisen, opgelegd krachtens artikel 53a, tweede lid, dient daarom naar artikel 67 te worden verwezen. Artikel 66 van de Afvalstoffenwet, waaraan de leden van de CDA-fractie refereerden, gaat over het beroep met betrekking tot een bindende aanwijzing volgens artikel 53 van de Afvalstoffenwet. Een verwijzing naar artikel 66 in het onderhavige wetsvoorstel is derhalve niet aan de orde.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.